

saaledes, at denne By i det sidste Aar, for hvilket der foreligger Beretning — den er jo omdelt i Dag — nemlig fra April 1898 til April 1899, staar som Nr. 3 paa Listen over Middelindtægten af Godsfærdsel og af solgte Billetter. Den samlede Indtægt for Kjøbenhavn overvejer langt alle andre Byer, idet den er henved 3 Mill. Kr. Den næste Station efter Kjøbenhavn er Aarhus, som staar med en Indtægt af ca. 900,000 Kr., og den 3dje Station er Esbjerg med en Indtægt af noget over 700,000 Kr. Trafikken er altsaa i Løbet af 26 Aar vokset til denne Størrelse. Det fortjener endvidere at bemærkes, at samtidig med, at Aarhus gaar stærkt frem, gaar Esbjerg endnu stærkere frem. Stigningen i Indtægt for Aarhus Vedkommende er fra det næstsidste til det sidste Regnskab gaaet fra 860,000 Kr. til 901,000 Kr., altsaa en Stigning af 41,000 Kr. For Esbjergs Vedkommende gaar Stigningen derimod fra 670,000 Kr. til 717,000 Kr., og er altsaa ca. 47,000 Kr. Saaledes har altsaa Stigningen været det foregaaende Aar. Samtidig med at større Byer som Aarhus og Aalborg gaa frem, gaar ogsaa Esbjerg frem, men langt raskere, saavel hvad Eksport som Import angaar, hvilket tyder paa, at der er Betingelser til Stede for, at Fremtiden vil bringe Esbjerg frem i første Række som Eksportby i Jylland, i alt Fald følge Aarhus By tæt i Hælene.

Under disse Omstændigheder mener jeg, det maa være indlysende, at det er af største Betydning for Statsbanerne at faa tilvejebragt bedre Forhold, end der for Tiden er til Stede ved denne By, idet man faktisk er ude af Stand til at tilfredsstille de Krav, der stilles saa vel fra Handelens som fra Jordbrugets, ja, fra hele Erhvervslivets Side. Forslaget som det forelaa i Fjor gik i sin Helhed ud paa at tilvejebringe en i høj Grad fornøden Udvidelse af Station, Spor og Læsseveje, og Regeringen udtalte i Motiverne, at Bygningerne maatte flyttes saaledes, at de betydelige Ulemper for Jærnbannerne, som fremkaldes ved Overkørsler i Skinnehøjde paa forskellige Steder, undgaas, og at der maa tilvejebringes bedre Plads paa selve Stationen. Det var Regeringens Motiver til Lovforslaget, og disse vise altsaa Nødvendigheden for Statsbanerne af at faa Forslaget gennemført. Jeg fremhæver dette, fordi der blev stillet Betingelser til Esbjerg, som, skulde imødekommes, for at der i det hele taget skulde ske noget, men det forekommer mig mærkeligt, at der stilles Betingelser til en By for at faa noget

til Fordel for Statsbanerne, naar det er et uafviseligt Krav for Banerne, at de maa have Sagen gennemført.

Lovforslaget blev altsaa ikke gennemført i Fjor formedelst den daværende Indenrigsministers Uvilje til at benytte de Midler, der da blev stilledes ham til Raadighed — altsaa af Grunde, der laa uden for Sagen. Som Forslaget foreligger i Aar, mener jeg, at man næsten, hvor harmeligt man end fandt det, at der ikke blev taget fat i Fjor, kan anse det for et Held i Uheldet, at Ministeren stillede sig, som han gjorde, thi som Forslaget foreligger i Aar, anser jeg det for at være en væsentlig Forbedring af det tidligere, hvad ærede Medlemmer vistnok ville have bemærket. Jeg mener, at som Forslaget nu foreligger, maa man udtale sin Anerkendelse over for den højtærede Minister, fordi han ikke har nøjedes med at tage Forslaget, som Folketinget har vedtaget det i Fjor, men i Henhold til de Udtalelser, der faldt i Tinget, og som fandtes i Betænkningen, har taget Sagen under fornyet Overvejelse og ikke blot selv har taget Sagen under fornyet Overvejelse, men ogsaa har brugt sin Myndighed til at paalægge Generaldirektoratet endnu en Gang at se paa Sagen og Lokalteterne for om muligt at finde en bedre Løsning. Det er altsaa dette, som er gjort; Generaldirektøren har taget Sagen under ny Overvejelse og er kommen med et Forslag, som viser, at medens han i Fjor absolut afviste enhver Tanke om, at der kunde fremsættes noget Forslag, der var bedre end det da forelagte, er han nu kommen med et Forslag, som ubetinget maa siges at tilfredsstille de Krav, som kunne stilles, og som afhjælper adskillige af de Mangler, der fandtes i Forslaget i Fjor. Jeg tror ogsaa, man maa udtale sin Anerkendelse til Generaldirektøren herfor; thi det hører jo ikke til de almindelige Ting, at vi træffe en Autoritet, som afgiver et Votum og senere erkender, at det har været mindre heldigt eller dog muligt kan gøres bedre, og et saa smukt Eksempel fra Generaldirektørens Side, mener jeg, bør paaskønnes.

Forslaget, som foreligger her, har optaget en Tanke, som var udtrykt i et i Fjor indbragt Andragende fra Folk i Esbjerg, men som da blev forkastet fra Statsbanernes Side, nemlig i Stedet for at bibeholde den nuværende Havnebane at føre Sporforbindelsen med Havnen længere mod Syd og Øst med et mindre stærkt Fald og derved give selve den vandrette Del af Stationspladsen en større Længde,